

DVOR VELIKI TABOR

Desinić, 2026.

LIKOVNI NATJEČAJ

LEGENDA O VERONIKI DESINIĆKOJ

Muzeji Hrvatskog zagorja – Dvor Veliki Tabor poziva svu zainteresiranu djecu osnovnoškolske dobi na sudjelovanje u likovnom natječaju „**Legenda o Veroniki Desinićkoj**“.

Usmena predaja o Veroniki Desinićkoj prepoznata je kao nematerijalno kulturno dobro te je 2014. godine upisana u Registar kulturnih dobara Republike Hrvatske.

Priča o nesretnoj ljubavi niže plemkinje Veronike Desinićke te velikaša Fridrika Celjskog kroz povijest je inspirirala brojne umjetnike, a kao plod te inspiracije nastala su mnogobrojna likovna, književna, dramska te druga umjetnička djela.

Pozivamo djecu da se upoznaju s legendom te da pokažu likovno umijeće, kreativnost i maštu u izradi vlastitih likovnih radova nadahnutih ovom ljubavnom pričom. Radovi se mogu poslati **do 15. 9. 2026.** na adresu: Dvor Veliki Tabor, Hum Košnički 1, 49216 Desinić, s naznakom „Za likovni natječaj“.

Uz rad potrebno je priložiti osnovne podatke o autoru djela: ime i prezime, datum rođenja, mjesto i adresa prebivališta, ime osnovne škole, razred te kontakt (broj telefona ili e-mail adresa), te ime i prezime učiteljice / učitelja.

Likovni radovi moraju biti napravljeni **tehnikom rastera** (rapidografima, flomasterima, tušem ili olovkom) na **formatu papira A3 ili A4**.

Najuspješniji radovi bit će proglašeni i nagrađeni u listopadu 2026. godine, uoči godišnjice smrti Veronike Desinićke.

Za sve dodatne informacije kontaktirajte nas putem e-mail adrese renata.decman@mhz.hr ili na broj telefona 049/374-971.

Legenda o Veroniki Desinićkoj

Legenda kaže da je prije mnogo stoljeća na prostoru Hrvatskog zagorja vladao moćni ban, grof Herman II. Celjski. Jašući očevim posjedima, njegov mladi sin Fridrik susreo je prekrasnu zlatokosu djevojku Veroniku, u koju se istoga trena zaljubio. Veronika je Fridriku uzvratila osjećaje te su uskoro postali ljubavnici. Njihovoj se ljubavi žestoko usprotivio Herman, kojemu je smetalo Veronikino skromnije podrijetlo. To je nagnalo Veroniku i Fridrika da pobjegnu u Sloveniju, u grad Fridrihštajn, i da se tamo potajno vjenčaju. Nije prošlo dugo kad je ostarjeli

grof Herman doznao za njihovo tajno vjenčanje. Razjaren i željan osvete, po mladi bračni par poslao je svoju vojsku. Veronika je uspjela pobjeći iz grada, ali Fridrik je bio uhvaćen i odveden u grad Celje, gdje je po očevoj naredbi bio zatvoren u kuli pune četiri godine. Uskoro su Hermanovi vojnici pronašli Veroniku i zatočili ju u Velikom Taboru. Osvetoljubivi je grof nesretnu djevojku optužio da je vještica i da se koristila čarolijama kako bi zavela njegova sina. Organizirano je suđenje, ali na veliko Hermanovo iznenađenje, suci su Veroniku oslobodili svih optužbi. Herman se je razbjesnio i, unatoč presudi, izdao naredbu za njeno smaknuće. U dvorište Velikog Tabora donijeta je velika drvena posuda ispunjena vodom i Veronika je u njoj utopljena. Kako bi joj se zameo svaki trag, njeno su mrtvo tijelo zatim zazidali u zid koji spaja središnju kulu s ulazom u dvor. Pa ipak, legenda kaže da još i danas u dugim zimskim noćima hodnicima Velikog Tabora odzvanja plač nesretne Veronike...